

[Gregersen.]

Venstre har om at begrænse Udgifterne — der kan jo ikke være Tale om de tre andre Partier. Denne Plan om en Begrænsning, som maa være ført frem i Udvalget, og som er blevet hindret, synes jeg, at Offentligheden kunde have Interesse i at kende, og jeg vil derfor anmode det ærede Medlem om herfra at give Offentligheden Oplysning om, hvilken Politik Venstre paa dette Omraade enten har foreslaaet eller agter at slaa ind paa.

Jeg mener, at det vil være nødvendigt at *sulte* Regeringen ned til denne Begrænsning. Det ses ikke af Forslaget i væsentlig Grad, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har været inde paa den samme Tanke. Det foreslaas nok at lade Toldloven af 15. Oktober 1932 gaa ud, men det ærede Medlem har jo erklæret sin Villighed til at erstatte de manglende Beløb paa anden Maade. Som sagt, vi har megen Interesse i at faa at vide, hvilken planmæssig Begrænsning af de offentlige Opgaver og dermed ogsaa af de offentlige Udgifter, Venstre tilsigter. Det berører i meget høj Grad Retsforbundets Program, thi det er jo saadan, som den højtærede Finansminister sagde ved første Behandling, at Retsforbundet med nogen Ret kan kræve Nedsættelse, fordi vi har det paa vort Program at begrænse Opgaverne, vi kommer med andre Ord ikke og forlanger Penge fra Finansministeren. Men naar man stadig forlanger nye Ting taget op og Understøttelse baade her og der, saa ser man ikke Overensstemmelsen. Jeg haaber, som sagt, at vi maa faa Besked derom.

Med Hensyn til de stillede Ændringsforslag anerkender vi, at Regeringspartierne møder med en lille Nedsættelse, men den er vist ikke saa stor, at den er værd at tale om, og under det samme Nummer er der ogsaa en Forhøjelse, og derfor vil vi afholde os fra at stemme om Regeringspartiernes Ændringsforslag i Stk. 4. Vi interesserer os ikke for Venstres Ombytninger, men vi vil for at markere vort Standpunkt stemme for Venstres Ændringsforslag under Stk. 3.

Vanggaard: Jeg er ganske enig i de Forslag, der er fremsat fra mit Parti om at overføre Benzinafgiften til Kommunerne. Det er et Krav, vi har holdt frem i mange Aar, og som Regeringen forlængst burde have imødekommet. Det vilde give Arbejde ude omkring i Kommunerne og maa derfor siges at ligge ganske paa Linie med Regeringens Bestræbelser. Jeg erindrer saaledes, at Regeringen foreslog en Mængde Millioner til offentlige Arbejder i Fjor, og det blev

bebreydet os, at vi ikke gik med til dem. Jeg tror, vi kaldte dem Blændværksmillionerne, for vi mente, at man ikke havde dem. Her er jo noget, der ikke er Blændværk, og som vi derfor skulde mene i særdeles høj Grad maatte interessere Regeringen, idet der derigennem vilde blive skaffet mere Arbejde paa Vejene ude omkring. Jeg kan ogsaa anerkende det redelige i, at Venstres Udvalgsmedlemmer har søgt at finde en Kompensation for de Penge, Staten her mister, Benzinafgiften.

Der er fra forskellig Side henvist til, at Venstre i Betænkningen udtaler, at Regeringen har forhindret en planmæssig Begrænsning af de offentlige Udgifter. Jeg mener, det er noget reelt, endog saa reelt, at man maaske ikke havde behøvet at tilbyde Kompensation i den Udstrækning, man har gjort det. Men naar man nu har taget Kompensationen frem, maa jeg paa et enkelt Punkt udtale min Tvivl baade med Hensyn til dens Betimelighed og ogsaa med Hensyn til de Penge, den formodes at ville indbringe. Jeg sigter her til Ændringsforslaget under Nr. 5, som er stillet af Venstres Udvalgsmedlemmer, og hvori det foreslaas, at Restaurationsafgiften paa Spiritus forhøjes fra 6 til 10 pCt. Man kan naturligvis sige, at det her drejer sig om et Luksusforbrug, og hvis det nu var saaledes, at dette Forbrug foregik uden nogen væsentlig Beskatning, vilde det jo være ganske rimeligt, at vi tog fat her. Men det er som bekendt ikke Tilfældet. Vi har vel nok Verdens højeste Spiritusbeskatning; den er dobbelt saa høj som i vore Nabolande mod Syd og mod Øst. Nu er der vel ingen, i alt Fald kun meget faa, der ønsker Fortidens Spirituspriser tilbage — af Hensyn til Ædrueligheden. Men der er nu engang to Vejgrøfter i Livet, og vi har her i Landet faktisk Spiritusforbud for Smaakaarsfolk og for Middelstanden. Man kan jo saa sige: Skal Spiritus fremdeles være en Overklassenydelse, eller skal man ikke hellere gaa til et fuldstændigt Forbud? Det er jo allerede nu en Straf, en økonomisk Straf, for en Middelstandsmand paa en Restaurant at bestille sig en Snaps, og hvis det nu skal blive dyrere — ja, saa bliver Straffen altsaa endnu større. Jeg tror derfor ikke, at der i en saadan Forhøjelse vil ligge nogen Kompensation — det har jo vist sig, at Spiritusforbruget ved en højere Beskatning er gaaet ned til en Sjettedpart. Det vil bare betyde, at man yderligere skærper Spiritusforbudet for Middelstandsfolk og Smaakaarsfolk og markerer Nydelsen af Spiritus som en dejlig Overklassenydelse.